

לפני שנתיים סיימה פלוגת "שועלי שמשון", יחידת הפשיטה הממוכנת של חזית הדרום, את תפקידי הקרבי. חבריה שוחררו מאז וחזרו למסלול האזרחי, התחבטו לא פעם כיצד ליצור מוכרת נאה לשם היחידה, שתהלוך את אופיה המיוחד.

בחסות שריחמשהטרה, מר כבוד שיטרת, יתקיים בנכעתיים ביום ה' 7.12.50, ר' דהנובה, מרויזישה (בררכים משובשות) לאופנועים, על גביע נודר ע"ש שועלי שמשון. זכות ההשתתפות לכל רוכב אופנוע בעל 2,5 כחותיסום ובעלת, במצבשימוש בינוני. ההתחרות תצולם ע"י סרטאי חומנים הבינלאומיים.

הארשמה, "אנפתח" היום, תימשך עד יום 2.12.50. על המועדים לפנות, עם אופנועיהם, למוסד האופנועים של יהודה ענן, מרכז ועדת השופטים, ברח' בוגרשוב 47, תל-אביב, בכל יום עד שעה 4 אחצה.

לאותם שאינם מתעניינים בגלגלים, וגם לא מחבבים יפהפיות הוליבידיות (חידון הקולנוע מסתיים השבוע) מגיש "העולם הזה" החל מגיליון זה סידרה חדשה: "זהה את עצמך" מדי שבוע תפורסם תמונה מאורע המוני שאירע באותו שבוע. אדם שזוהה את פניו בתמונה וישנה ראשון למערכת יזכה בפרס.

מכתבים

בשגיאות שנעשו, אם נעשו, ולא להתמיד בשיתור של הכחשת כל דבר, בסיטונות ובכל מחיר. אני חושבת, שאני מבטאת את רגשות כל חברותי לסבל, אם אביע את תודתי למערכת על פעולתה האמיצה למענו, שגרה מה כבר לכך שביטלו את הניכוי השרי רותי מתגמולינו וגם שילמו לנו את העודף מן התגמולים הקודמים. אני מקוה שתמיכנו ביכו במלחמתכם עד שהחוק המחפיר עצמו ישונה.

אני קבלתי הודעה ממשרד השיקום כי מפחיתים לי את ההקצבה החדשית של 20.500 ל"י 4.998 ל"י. אין לי שום תמיכה מאיזה צד שהוא. שני הבנים שלי מקיימים בקושי את עצמם. איני מבקשת חסד אלא תובעת את זכותי לקיום מינימלי, אחרי מות בני זיל, אני שבורה רחולה, ואיני מסוגלת לעבודה. האם יעזור לי "העולם הזה" להקיע את העול?

"העולם הזה" ימשיך במלחמתו לשינוי החוק המביש, אולם סבורנו שמשפחות הח' לליט חייבות קודם כל לעזור לעצמן: עליהן לפנות במישרין אל צירי הכנסת שבחרו בהם ולדרוש כי יגישו הצעת'תיקון. מיד אחרי שקראתי את הרפורטה שלי כם, שלחתי את המאמר לועדת החוק והמשפט של הכנסת הראשונה בליחי מכתב בו דרשתי לשנות את החוק. קבלתי את התשובה הבאה, על טופס-למכתבים, של הכנסת ובחתימת מר נ. גיר, יו"ר ועדת החוקה, החוק והמשפט:

"הנני לאשר את קבלת מכתבך עם המאמר. את המאמר קראתי עוד לפני כן, אם כי יש לי בתור פרט להעיר כמה הערות בענין זה, הנני מוכרת להפנות אותך לממשלה (משרד הבטחון) - כי חוקים כאלה מובאים לכנסת על ידי הממשלה. יש לך גם האפשרות לפנות לאחת היעוץ שהיא תקח את היזמה להכניס תקונים בחוק". אני חושב שועדת החוקה מנסה להשתמש מאחוריותה.

נוהל המונע בעד אזרחים "פשוטים" להגיש הצעות לשינויחוקים, ישר לועדת החוקה והמכריח אותם לחפש איזו "חסות" מפלגתית. נראה לנו פסול לחלוטין ואנטי דמוקרטי בעיקרו.

שאלת משפחות חללי המלחמה ומצבן הינה שאלה נכבדה מאד. הייתי מציע, נוסף לכל הצעה קונסטרוקטיבית אחרת, לערוך יום-סרט נכבד, כדוגמת זה הנערך ב-11 בנובמבר מדי שנה בכל רחבי האימפריה הבריטית. במקום הכלנית המסורתית אני מציע סיגלית.

הצעה זו מתקבלת על דעתנו, בתנאי שלא יהיה זה "יום-סרט", כרגיל אצלנו, אלא יום-זכרון חוקי, בו יתייחדו אזרחי הארץ עם זכרם של חללי המלחמה וזכרו בדומיה רצינית (ולא באומי עסקנים) את המחיר ששולם עבור מדינה זו.

הנערה והשליחים בפאריס

הבחורה המצולמת בשער "העולם הזה" (679) אמנם נחמדה וסכסאפילית, ונניח אפי' לו שאחוז גדול מאד של השליחים מתעכב בפאריס בגלל כאלו. אבל איפה רגש הכבוד וההערצה כלפי אלה המעטים שלא משתתפים שם בגללה, כלפי אותם שליחי ההעפלה או אלה אשר גייסו את הגח"ל? כאחד שהיה שליח בפאריס, נפגעת ע"י תמונה זו.

אנו מבקשים את סליחת הקורא איזמן. לא היתה לנו כל כוונה לפגוע באותו מעוט בקרב השליחים הממלא באמונה שליחות קשה, ולעתים בתנאים קשים מאד. דוקה בגללם יש להצטער על שאר השליחים שהפכו כן בהתנהגותם את התואר "שליח" לשם גנאי.

הסתכלתי בשער "העולם הזה", ראיתי את הנערה המחוקה בשליחינו בפאריס, ו... חברה, התחלתי להאמין בחיכך. אהרונצ'יק,

פלמ"חניק מחוסר עבודה סבורתי כי התמונה אינה הולמת לגמרי את עתונכם, העומד על רמה גבוהה מכל הבחינות. אם בכל זאת רציתם להדפיסה, אז לפחות לא עמוד הראשון.

איננו חושבים שבכוונה של תמונה זו בלבד להשיק על השאלה שהצגתם - מה באמת מחוק את השליחים בפאריס. נראה לנו שהתמונה נשלחה כתוצאה מניסיונו העצמי של סופרכם בפאריס. חברה "כדוריסטים"

החוצפה שלכם עוברת כל גבול. כיצד אתם מעזים לתת עצות לסינים איך לכתוב בשפתם? עם כל הכבוד שאני רוחש ל"העולם הזה", איני חושב שהוא מוסמך לצוות על הסינים לשנות את תרבותם, שהיא בת 5000 שנה.

אברהם ברודצקי, ת"א

באמת? הפוגה

קראתי את בקורת "העולם הזה" על סרטי "הפוגה" והשתוממתי להיווכח ש"מבקרם מודד סרט ישראלי באותה אמת מידה שהוא משתמש בה לגבי סרטים זרים. כרט ישראלית מעניין את הקהל שלנו לא רק מפני היותו טוב, אלא גם בגלל היותו ישראלי. הבקורת, לדעתי, חייבת לי עוזר לנו, לאנשי ההסרטה המקומיים - ביחוד לאלה מאתנו העושים במלאכת בראשית, לפתח על ידי ביקורת חיובית, ולא להפריע לסרט הישראלי.

עמרם עמאר, במאי, ירושלים הבקורת שלנו משתדלת להיות תמיד אובייקטיבית, ולא התכוונה - במקרה של פנינו - להרחיק את הקהל מהצגות "הפוגה". להיפך, לדעתנו, עושים בעלי בתי הקולנוע בתל-אביב ובמקומות אחרים עוול רב בסרכם, בגלל טיבות מסחריות, להציג את "הפוגה". הסרט, כסרט ישראלי, ראוי להיות מוצג בכל מקום ולזכות לי קהל מבקרים רב.

המדרינה והרהיטים בנירובי צחקו כצד - האם אינכם מגוימים קצת כשאתם כותבים ("העולם הזה" 679) שסמל

מדינת ישראל בנירובי תלוי בחנות של רהיטים? האפשר להאמין שמשרד החוץ ירשה דבר כזה?

חיאל דנציגר, חיפה

"איש נמשח מהמים" קראתי בהתמרמרות רבה את סיפור המעשה על המלח אורי פרוסקוואר, מניצולי האגיה "מסדה" ("העולם הזה" 679) ועל היחס הבלתי הוגן אליו מצד השלטונות. כפי הנראה חושבים השלטונות שמפעל הצי המסחרי אינו שווה כלום, עד כדי כך שיש להעביר אדם זה ממקצועו. אני מצטרף בזה למחאתם של רבים כמוני על היחס השרירותי הזה.

ישראל רביש, צ.ה.ל. הננו להודיעכם כי אין לנו כל קשר עם רשימתכם על קואופרטיב "אופיר" ומר אורי פרוסקוואר. בהתאם לכך אין לנו אחי ריות כל שהיא על הכנה ואמיתותה של רשימה זו, המסלפת עובדות ופוגעת במוסד דות שהושיטו את עזרתם לשיקום מפעלנו.

הנהלת "אופיר", חיפה עם כל הכבוד, שהעולם הזה" (שפרסום הדברים בודאי העמיד אותם במצב בלתי-יניעם כלפי "שותפים" החדשים), איננו סבורים שפעולה הגורמת למעשה, לחיסול עצמאותו של הקואופרטיב הימי היחיד בעולם יכולה להי קרא בשם "עזרה לשיקום המפעל".

מכתבים מזויפים במדור מכתבים למערכת ("העולם הזה" 678) פרסמתם מכתב בחתימת שמי המא- שים אתכם כמשרתי הריאקציה. אחרי ששלחתם לי את הכתובת שצוינה על המכתב האורייגנלי בררתי שלא גר באותה כתובת כל אדם באותו שם, ואני מסיק, איפוא, שמישהו השתמש לרעה בשמי וזייף מכתב.

ראובן יודנפרוינד, חיפה לצערנו אין למנוע שמספר זייפנים יוציאו במה חפשית זו בצורה בלתי-הוגנת לשם תעמולה מפלגתית. ברוב המקרים מתברר הדבר מיד, אך לפעמים מגיעים מכתבים כאלה לפרסום ועם הקורא יודנפרוינד הסליחה.

"נוער מחפש את המחר" בנות הכפר מענינות יותר מבנות העיר הצבועות. כתבו נא רפורטה גם עליהן. ביקבוצה

על טעם וצבע אין להתווכח. גם להן נקדיש מאמר.

השעה

אסתר (אסתי מרגלית) בן יוסף היא אשתו של שחקן התיאטרון הקמרי אברהם בן יוסף. הם, הכירו כשהחלה אסתי לשחק בקמרי בימים ההם. לפני שהיתה אמו של ספי (3) שחקה ב"אנטיגונה" ו"חתונת הדמים". היום תופשים הילד והבית את החלק הגדול של זמנה הפנוי; היא היתה יכולה להקדיש את זמנה לדברים יותר אמנותיים אילו אפשרו לה תנאי החיים כמו שהם בארצות אחרות: להיות אם ויחד עם זה להיות פניה כמי להמשיך בקריירה. חמש עשרה שנים של רקוד (גרטרוד וגם באופרה), כמה תפקידים בקמרי ולבסוף תפקיד ראשי בסרט (שאותו יראה הקהל בקרוב בפעם הראשונה - "הברכה והקללה") לא במהרה ובקלות אפשר לחתור עליהם.

אסתר טוויה, חיפה הצעה זו מתקבלת על דעתנו, בתנאי שלא יהיה זה "יום-סרט", כרגיל אצלנו, אלא יום-זכרון חוקי, בו יתייחדו אזרחי הארץ עם זכרם של חללי המלחמה וזכרו בדומיה רצינית (ולא באומי עסקנים) את המחיר ששולם עבור מדינה זו.